

מ"ת 42489/08/17 - מדינת ישראל נגד צאלח ג'בר, האדי ג'בר, ודאע אבוקטיש

בית המשפט המחוזי בירושלים

מ"ת 42489-08-17 מדינת ישראל נ' ג'בר(עציר) ואח'

לפני כבוד השופטת חנה מרים לומפ

מדינת ישראל מבקשת

נגד

משיבים

1. צאלח ג'בר (עציר)

2. האדי ג'בר (עציר)

3. ודאע אבוקטיש (עציר)

נוכחים:

ב"כ המבקשת: עו"ד בתיה קוליץ

המשיב מס' 1 וב"כ: עו"ד קמר

המשיבים 2 ו-3 וב"כ: עו"ד אודיז

החלטה

לפני בקשה למעצר המשיבים 1-3 עד תום ההליכים המשפטיים נגדם בהתאם לסעיף 21(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה- מעצרים) התשנ"ו- 1996 (להלן חוק המעצרים). כנגד המשיבים 1-3, הוגש כתב אישום שעניינו עבירות בנשק ובד בבד הוגשה בקשה זו.

כתב האישום

1. כתב האישום אוחז חמישה אישומים. **האישום הראשון** מייחס למשיבים 1 ו-2 עבירה בנשק- עבירה לפי סעיף 144(ב2) לחוק העונשין התשל"ז- 1977 (להלן: **החוק**), ולמשיב 1 מיוחסת גם עבירה של גניבה בידי עובד הציבור- עבירה לפי סעיף 390 לחוק.

האישום השני מייחס לכל המשיבים עבירה בנשק ולמשיב 1 מיוחסת גם עבירה של גניבה בידי עובד הציבור.

האישום השלישי מייחס למשיבים 1 ו-2 עבירה בנשק ולמשיב 1 מיוחסת גם עבירה של גניבה בידי עובד הציבור. למשיב 3 מיוחסת עבירת קשירת קשר לביצוע פשע- עבירה לפי סעיף 499(1)(א) לחוק.

האישום הרביעי מייחס לכל המשיבים עבירת ניסיון לעבירה בנשק- עבירה לפי סעיף 25 לחוק בצירוף סעיף 144(ב2) לחוק ולמשיב 1 מיוחסת גם עבירה של שיבוש מהלכי משפט- עבירה לפי סעיף 244 לחוק.

האישום החמישי מייחס למשיב 1 עבירה לפי סעיף 22 לחוק המרשם הפלילי ותקנת השבים, התשמ"א- 1981.

2. **כעולה מהחלק הכללי של כתב האישום** בתקופה הרלוונטית לכתב האישום, שרת משיב 1 כאחראי הנשקיה במרחב דוד, במשטרת ישראל. שוטרי מרחב דוד אמונים על השמירה והסדר בעיר העתיקה בירושלים ובהר הבית. בנשקיה מצויים כלי נשק, חלקי נשק, תחמושת, ואמצעים לפיזור הפגנות (להלן: "אמל"ח"). במסגרת תפקידו, בין היתר, היה הנאשם אמון על קבלת האמל"ח, אכסונו בנשקיה, והנפקתו לשוטרי המרחב. משיב 2 הוא בן דודו של משיב 1. השניים גרים באותו הרחוב ונפגשים לעיתים קרובות. משיב 1 נהג לטול שלא כדין אמל"ח מהנשקיה, ולהעבירו באמצעות משיב 2, ששימש כמתווך. משיב 3 הינו חבר של משיב 2. משיב 2 נהג לתווך בין משיב 1 לבין משיב 3 לצורך העברת האמל"ח (להלן: "הקשר"). המשיבים נהגו לעשות שימוש בשמות קוד כגון: "צינורות", "ברזים", "ארנבים", "חבילות", על מנת לתאר אמל"ח לסוגיו.

כעולה מהאישום הראשון, בין השנים 2016-2017, למשך תקופה של כשנה, במועדים שאינם ידועים למאשימה ואחת לשלושה שבועות לערך, נהג משיב 1 לפגוש את משיב 2 ולהעביר לו מאות כדורי אקדח אותם נטל מהנשקיה שלא כדין. במעשיהם המתוארים לעיל, עשו המשיבים עסקה בנשק, בלא רשות על פי דין לעשות פעולה זו. במעשיו המתוארים לעיל, גנב משיב 1 דבר שהגיע לידיו מכוח עבודתו.

כעולה מהאישום השני, ביום 5.7.17, ביקש משיב 2 לבקשת משיב 3, לקשור קשר עם משיב 1, וזאת במטרה לקבל אמל"ח שלא על פי דין. ביום זה, בשעה 13:58, יצר משיב 2 קשר עם משיב 1 ודיווח לו כי משיב 3 ביקש ממנו שיעשה מאמץ "לסדר" אותו כי "המצב חרא". משיב 1 השיב כי אין לו מה לעשות, והדבר אינו בידי. כמו כן נשבע בקוראן כי הוא עושה "שמיניות באוויר", והוא חפץ בדבר יותר ממשיב 3, אולם זה משהו "שיבוא לבד" ואין צורך לפנות אליו בעניין.

עשר דקות לאחר מכן, יצר משיב 2 קשר עם משיב 3 ודיווח לו על פרטי שיחתו עם משיב 1. משיב 3 השיב: "הלוואי ויסתדר". למחרת היום, ביום 6.7.17, בשעה 11:07, יצר משיב 3 קשר עם משיב 2, והפציר כי בו כי יתקשר ל"חבר שלו". משיב 2 השיב כי כבר שוחח עמו, ולא נעים לו להמשיך ללחוץ אותו.

בו ביום בשעה 17:00, יצר משיב 1 קשר עם משיב 2, הודיע לו כי הוא יוצא כעת מהעבודה, וביקש ממנו להיפגש עוד כמחצית השעה היכן ש"נפגשים תמיד". משיב 2 השיב כי הוא מוכן להיפגש אולם המקום בו הם נפגשים תמיד הוא המקום "הכי מלוכלך שיש", והציע לו מקום אחר בו יש צמחיה באומרו: "שם נקי, אין שם אף אחד", וכן הוסיף כי הזהירו אותו שלא יעז ללכת למקום המפגש הקבוע. השניים תאמו ישוחחו בעת שמשיב 1 יגיע ל"קסטל".

בשעה 17:06, יצר משיב 2 קשר עם משיב 3, וביקש ממנו כי יבוא לביתו עם רכב מאחר שהוא רוצה לשוחח עמו, והוסיף: "עכשיו הוא התקשר, באמת עכשיו בחיי הקוראן". בתגובה שאל משיב 3: "רגילים ההם או משהו אחר?" משיב 2 השיב שאינו יודע, ומשיב 3 הודיע שהוא בא.

בשעה 17:22 משיב 1 יצר קשר עם משיב 2 ואמר כי יהיה במקום עוד מספר דקות. משיב 2 הנחה אותו היכן מקום המפגש. בסמוך לכך, נפגשו משיב 1 ומשיב 2 במקום המפגש, ומשיב 1 העביר למשיב 2 אמל"ח שטיבו וכמותו אינם ידועים למאשימה. בהמשך הערב, בשעה שאינה ידועה למאשימה במדויק, ולפני השעה 22:46, העביר משיב 2 את האמל"ח למשיב 3. במעשיהם המתוארים לעיל עשו הנאשמים עסקה בנשק, בלא רשות על

עמוד 2

פי דין לעשות פעולה זו. במעשיו המתוארים לעיל, גנב משיב 1 דבר שהגיע לידיו מכוח עבודתו.

כעולה מהאישום השלישי, ביום 18.7.17, בשעה 13:22, במסגרת קשירת הקשר ולצורך קידומו, יצר משיב 2 קשר עם משיב 1 וביקש לראותו. בו ביום, בשעה 14:13, יצר משיב 1 קשר עם משיב 2 שביקש לשוחח עמו בארבע עיניים. משיב 1 עדכן אותו כי: "הגברים קנו שלושה צינורות". משיב 2 שאל אם יש משהו יותר מזה, ומשיב 1 השיב שאין כלום. בהמשך היום, בשעה 14:51, יצר משיב 3 קשר עם משיב 2 שעדכן אותו: "הוא רוצה להביא לך חבילות היום, שלוש". משיב 3 אישר כי יגיע. בהמשך לאמור לעיל, בשעה 17:36 נדברו משיבים 2 ו-3 ביניהם להיפגש בביתו של נאשם 1 עוד כעשר דקות ולצורך כך קבעו כי משיב 3 יאסוף את משיב 2 מביתו. ואכן בו ביום, בין השעות 17:36 - 21:41, בשעה שאינה ידועה במדויק למאשימה, פגש משיב 1 את משיב 2, והעביר לו 3 חלקי אמל"ח שטיבם אינו ידוע למאשימה.

במעשיהם המתוארים לעיל, עשו משיבים 1 ו-2 עסקה בנשק, בלא רשות על פי דין לעשות פעולה זו. במעשיו המתוארים לעיל, קשר משיב 3 קשר עם משיב 2 לביצוע פשע. במעשיו המתוארים לעיל, גנב משיב 1 דבר שהגיע לידיו מכוח עבודתו.

כעולה מהאישום הרביעי, במהלך חודש יולי 2017, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, ועובר ליום 28.7.17, קשרו משיב 1 ומשיב 2 קשר להעברת נשק, הכוללת חלק מנשק שטיבו אינו ידוע למאשימה (להלן: "צינור"), ושני ארגזי רימוני הלב, כאשר כל ארגז מכיל 12 רימונים (להלן: "הקשר"). במסגרת הקשר ולצורך קידומו, ביום 28.7.17 בשעה 20:46, עדכן משיב 1 את משיב 2 כי: "הביא לי אתמול צינור ושני קרטונים של רימונים". עוד במסגרת הקשר ולצורך קידומו, ביום 30.7.17, בשעה 20:52, עדכן משיב 1 את משיב 2 כי יש ברשותו "צינור אחד וארבעה רימונים... ארבעה ארגזים". משיב 2 הזמין את משיב 1 לבוא אליו על מנת שיוכלו "לדבר חופשי". בהמשך לאמור, ביום זה, קשרו משיב 2 ומשיב 3 קשר לרכוש את הארגזים ממשיב 1, ואף דברו על התמחור הנאות לארגזים, ועל הרווח שניתן להפיק ממכירת כל ארגז. במסגרת הקשר ולצורך קידומו, ביום 31.7.17, יצר משיב 2 קשר עם משיב 1 ואמר לו שהוא ייקח ממנו את ארבעת הארגזים וכן את ה"צינור". במסגרת הקשר ולצורך קידומו, ביום 1.8.17, בשעה 20:38, קבעו משיב 1 ומשיב 2 להיפגש מחוץ לביתו של משיב 1. במסגרת הקשר ולצורך קידומו, ביום 2.8.17, עדכן משיב 1 את משיב 2 שהביאו לו 3 חלקי נשק נוספים, ויחד יש לו 4 "צינורות" (להלן: "הנוקרים"). מיד לאחר מכן, עדכן משיב 2 את משיב 3 בדבר הנוקרים. משיב 2 שאל מה לעשות, ומשיב 3 הנחה אותו ליצור קשר עם משיב 1 ולומר לו להביאם. ביום זה, בשעה 13:30, במסגרת הקשר ולצורך קידומו, יצר משיב 2 קשר עם משיב 1 ושאל אותו "אם יביא היום". משיב 1 מסר כי הוא מביא עמו את הנוקרים, וכן יש עמו חמשה ארגזי רימונים. משיב 1 שאל כמה ארגזים להביא, ומשיב 2 השיב שיביא את כולם. בו ביום, בשעה 16:59, עדכן משיב 1 את משיב 2 כי הוא יוצא מהעבודה תוך שעה. משיב 2 אמר לו שככל שיגיע מוקדם יותר- כן ייטב, על מנת שמשיב 2 יוכל ללכת להביא את המזומנים. משיב 2 שאל את משיב 1 אם יש לו יותר מחמישה ארגזים, ומשיב 1 השיב כי יש לו שבעה ארגזים. משיב 2 אמר לו שיביא את כולם. בשעה 18:14, יצר משיב 3 קשר עם משיב 2 על מנת לקבוע עמו מתי לאוספו, וזאת על מנת לבצע את רכישת הארגזים והנוקרים במסגרת הקשר. בשעה 18:23 שוחח משיב 1 עם משיב 2 על מנת לתאם את מיקום המפגש עמו ועם משיב 3. השניים שללו שני מקומות מפגש מאחר ש"שם מסוכן". בשעה 19:03 או בסמוך לכך, עצרו כוחות משטרה את משיב 1 כשהוא ברכבו. בשעה 19:03, התקשר משיב 1 למשיב 2 ואמר לו: "עצרו אותי". לאחר מעצרו הובא משיב 1 אל הכפר. בעוד משיב 1 מוקף כוחות משטרה, ובעת שהוא עצור, עלה בידו להעביר מסר ישיר לקרוב משפחתו שהגיע למקום, כי יתקשר למשיב 2 ויעדכן אותו בדבר מעצרו.

במעשיהם המתוארים לעיל, עשו המשיבים נסיון לביצוע עסקה בנשק, בלא רשות על פי דיון לעשות פעולה זו.

במעשיו המתוארים בסעיף 11 לעיל, עשה משיב 1 דבר בכוונה להכשיל או למנוע הליך שיפוטי.

כעולה מהאישום החמישי, ביום 18.7.17, בשעה 11:42, פנה אל משיב 1 קרוב משפחתו (להלן: "שריף"), וביקש ממנו כי יבדוק עבורו פרטי רכב של נהג שהיה מעורב עמו בתאונת דרכים. משיב 1 ביקש ממנו כי ישלח לו את תצלום הרישיון של נהג הרכב (להלן: "הנהג"). שריף שלח לו תמונה כמבוקש. ביום זה, בשעה 16:31, ביצע משיב 1 בדיקות במסוף המשטרתי על אודות הנהג וכן בדק את הרישום הפלילי שלו. בשעה 16:41, יצר משיב 1 קשר עם שריף ועדכן אותו כי במסוף לא רשום רכב על שמו של הנהג.

במעשיו המתוארים לעיל, השיג משיב 1 מהמרשם הפלילי מידע שאינו זכאי לקבלו.

טענות המבקשת

3. לטענת באת כוח המבקשת, קיימות ראיות לכאורה כנדרש להוכחת כתב האישום, ויש בהן כדי לבסס את הבקשה למעצר עד תום ההליכים. טענת המבקשת בעניין קיומן של ראיות לכאורה, מבוססת בעיקרה, על שיחות שנקלטו במסגרת האזנות סתר, שבהן נשמע משיב 1 רוקם עסקאות בנשק עם משיב 2, וכן על אמרות של משיב 1, במספר הזדמנויות ובפני חוקרים שונים, בהם הודה כי גנב אמצעי לחימה מהנשקיה והעבירם לידי משיב 2. לדידה, במהלך החקירה פוצחו קודים בהם השתמשו המשיבים בשיחות הטלפון, ואלה מעידים על התנהלות עבריינית.

אשר לעילת המעצר טענה ב"כ המבקשת כי העבירות המיוחסות למשיבים מקימות חזקת מסוכנות סטטוטורית, בהתאם לסעיף 21(א)(1)(ג)(2) לחוק המעצרים וכי סוג העבירות וחומרתן מצביעות על כך שלא ניתן להשיג את מטרות המעצר בדרך של שחרור המשיבים בתנאים, שכן ששחרורם יסכן את ביטחונם של אדם ואת ביטחון הציבור, וזאת נוכח האופי הייחודי והביטחוני של העבירה. עוד טענה כי מסוכנות זו מתחזקת נוכח נסיבות ביצוע העבירות, המלמדות על הנגישות הקלה לאמל"ח, והסכנה הביטחונית שעשויה הייתה להתממש - ואולי אף התממשה מעצם טיבה של העבירה. ב"כ המבקשת הדגישה כי מאחר שאמצעי הליחמה לא נתפסו, אי הידיעה על טיב הנשק וכמותו ומקום הימצאותו כיום, מוספים נידברך נוסף למסוכנות.

אשר למשיב 1 ציינה ב"כ המבקשת כי מדובר בשוטר במשטרת ישראל, שחתר תחת ארגון שכל מטרותו היא מיגור פשיעה, והדבר מחזקת את המסוכנות הנלמדת ממנו. כך גם באשר למשיב 3 ציינה ב"כ המבקשת כי הוא ביצע מעשים אלה בעודו מרצה עונש של מאסר בעבודות שירות, בשל עבירה שבוצעה בנסיבות דומות ובהתאם לכך המסוכנות הנלמדת ממנו היא גבוהה.

זאת ועוד, מתעורר חשש כי המשיבים ינסו לשבש הליכי משפט. הדברים עולים ביתר שאת נוכח התנהגותו של משיב 1 בעת מעצרו, וכן נוכח חששו של משיב 1 מהשפעות המשיבים האחרים על בני משפחתו. משכך קמה עילה גם מכוח סעיף 21(א)(1)(א) לחוק המעצרים.

טענות המשיבים

4. מנגד, ב"כ המשיבים, חולקים על קיומן של ראיות לכאורה, ולחילופין טענו, כי ככול שבית המשפט ימצא כי אכן ישנן ראיות לכאורה, הרי שיש כרסום של ממש בראיות אלה, ועל כן עתרו לשחרורם של המשיבים.

5. לטענת ב"כ משיב 1 לא התקיים הרכיב העובדתי בעבירת העסקה בנשק, שהוא "המסירה" בפועל של חפץ, שעל פי חוות דעת מומחה הוכח שהוא נשק. סעיף החוק מגדיר את העסקה כך: "עסקה אחרת שיש עמה מסירת החזקה בנשק". בא כוח משיב 1 ציין שבמקרים נדירים בעבירות סמים, אף אם הסמים לא נתפסו, אפשר להוכיח את טיבו של הסם. אולם בעבירות נשק אין הלכה כזו, משום שהדיוט לא יכול להעיד על טיבו של נשק, ולראיה עולה מכתב האישום בכל אחד מהאישומים שטיבו של אמצעי הלחימה אינו ידוע למאשימה.

עוד הוסיף כי מתיק החקירה לא עולות ראיות הכוללות תיעוד למפגשים בין המשיבים, או תיעוד של מסירת אמצעי לחימה מידו של משיב 1 לידם של שאר המשיבים, על אף היותם נתונים תחת חקירה סמויה של המשטרה במשך זמן רב. לטענתו, הודאות משיב 1 והשיחות בין המשיבים, הן עקרות מבחינה משפטית, ולא ניתן לתרגם אותן למעשה עבירה. כך גם לטענתו לא הוכח כי ישנם חוסרים בנשקיה עליה היה אחראי משיב 1. ב"כ משיב 1 ציין כי מדובר בתקופה של אירועים קשים בהר הבית, בעקבות הפיגוע שבמהלכו נרצחו שני שוטרים במקום, ולא היה סדר ומעקב על אספקת הנשקים בתחנת המשטרה. כך שגם אם יוכח כי חסרים נשקים או תחמושת, הדבר נובע מחוסר הסדר שנבע מהמצב הבטחוני, ולא מכך שהם נמסרו למשיב 2 ומשיב 3.

ב"כ משיב 1 הצביע על מחדלים בהליך החקירה:

היחידה החוקרת לא עקבה אחר המשיבים במהלך הליך החקירה הסמויה, וכך לא תיעדה את המפגשים ביניהם, ככול שהיו מפגשים כאלה, וככל שהיה מעקב הדבר לא תועד.

אשר לאישומים 2-3- המחדל המשטרתי היה בכך שהנשק לא נתפס, וכך לא ניתן לערוך חוות דעת על הנשק, ועל כן לא ניתן יהיה להרשיע את המשיבים ללא כלי נשק קונקרטי.

אשר לאישום 4- לטענת ב"כ משיב 1 עבירת הניסיון לעבירה בנשק לא התרחשה, וזאת משום שלא החלו בביצוע העבירה. ב"כ משיב 1 הדגיש כי על מעצרו של המשיב בעת שהתקיימו השיחות ובסמוך למועד שלכאורה התעתד להיפגש עם משיב 2, לא נתפס דבר ברכבו, בביתו או באזור הסמוך להם, דבר המלמד כי הקודים בשיחות הוא שונה ממה שסוברת המבקשת.

אשר להודאות של משיב 1 לטענת ב"כ, ההודאות שנגבו ממנו לא היו מרצונו הטוב והחופשי. הוא ציין שבמשך ארבעת ימי החקירה הראשונים, משיב 1 הכחיש את המעשים המיוחסים לו, ולאחר הארכת המעצר השנייה, ניסו לשכנע אותו בחקירות כי יקבל עונש כבד על מעשיו, כן הכניסו 2 מדובבים לתא המעצר שלו, ניתן לו ייעוץ משפטי על ידי החוקרים, במקום לתת לו להיוועץ עם עורך דין.

עוד הוסיף כי אין מדובר בהודאות שנגבו באופן מסודר, אלא בפתקים ובמזכרים שנערכו לאחר שהחוקרים ניסו לשכנע את משיב 1 להודות, ובתמורה הבטיחו כי הוא ישוחרר ממעצר וטווח הענישה שיטענו בעינינו ינוע בין 18-26 חודשי מאסר בלבד. החוקרים התנו כך שבדיקת הפולגרף תוכיח שהוא לא מכר או סיפק יותר ממה

שהצהיר באותו מסמך.

בהקשר זה הוסיף ב"כ משיב 1 כי בתיק אף לא קיים המסמך עליו לכאורה רשם הנאשם את אמצעי הלחימה אותם מסר, וזאת על אף שהחקירה מתועדת בווידיאו, ומצפיה בדיסק לא ניתן לראות את משיב 1 מעלים את המסמך.

אשר לאישום 1, ב"כ משיב 1 טען שהמבקשת לא פירטה באישום 1 את הסוגים השונים של אמצעי הלחימה אותם פרט לדבריה במסמך שנטען כי הוא לכאורה קרע והשמיד. לדידו, היעדר הפירוט נובע מכך שעל כל פרט ופרט שהמבקשת תציין בכתב האישום יהיה צורך ב"דבר מה נוסף". כך שהניסוח המעורפל של אישום 1 נועד לעקוף בעיה זו ובסופו של יום בית המשפט יזכה את משיב 1 כי לא יוכח שום דבר קונקרטי.

אשר לאישום 2, ב"כ משיב 1 טען שנוכח תיאור אמצעי הלחימה שעולה מכתב האישום, בית המשפט לא יוכל לקבוע את סוג הנשק שהועבר בעסקה, אשר המבקשת הייתה צריכה להגדירו. מכאן שפרט זה לא צוין, הדבר מלמד על כך שאין מידע על סוג הנשק וטיבו, ולכן לא היה מקום להגיש לכלול את האישום הזה במסגרת כתב האישום. בנסיבות אלה סבר כי יש סיכויי גבוה מאוד כי בית המשפט יזכה את משיב 1 מאישום זה. והוסיף כי טענות אלה יפות אף לעניין אישום 3.

אשר לעילת המעצר, ב"כ משיב 1 טען שמשום שעוצמת הראיות חלשה, ניתן להורות על שחרור משיב 1 בתנאים. בהקשר זה ציין כי לו היה כה מסוכן היה מקום לעוצרו עובר למקרה הראשון. עוד ציין כי המבקשת במעשיה אישרה שאין סכנה בשחרורו של משיב 1, כאשר העלתה אופציה של שחרורו במסגרת הסדר טיעון עוד בשלב החקירה. למעשה יש לראות את הגשת הבקשה למעצר עד תום ההליכים כ עונש למשיב 1 משום שלא בחר לקיים את העסקה.

אשר לעבירת השיבוש, ב"כ משיב 1 טען שאין ראיות לכאורה להוכחת עבירה זו. שיחת הטלפון של משיב 1 לקרוב משפחתו על מנת שיודיע למשיב 2 על מעצרו אינה בגדר שיבוש.

ב"כ משיב 1 ביקש לשחרר את משיב 1 לחלופת מעצר וביקש להתחשב בתפקידו, בגילו (בן 50), בכך שהוא נשוי ואב לשלושה ילדים, אשר שירת 28 שנים במשטרה ועבודתו הייתה תמיד למופת ולשביעות רצון כולם.

6. ב"כ משיבים 2-3, הדגיש כי על אף החקירה הסמויה והממושכת, לא עלה בידי המבקשת לתפוס ראיה ממשית לביצוע עסקאות באמל"ח. המבקשת לא תפסה אמצעי לחימה אותו העביר המשיב 1 לידי משיבים 2 ו-3, ולו כדור אחד שהחזיק לשיטתה ביום בו נעצר משיב 1 כשהיה בדרכו לפגישה עם משיבים 2 ו-3, בה לכאורה, היה אמור למסור להם את האמצעי לחימה. אין בידיה נשק או כל חלק מנשק, ואין בידיה כל צילום של אמצעי לחימה כלשהו שעבר תחת ידיהם של המשיבים. בדומה, אין בידיה כל צילום המתעד את מפגשי המשיבים, בהם לכאורה נמסרו אמצעי הלחימה. עוד אין בידיה לומר היכן האמצעי לחימה שהעביר משיב 1 למשיבים 2 ו-3, מניין באו, או מה טיבם. אף לא ידוע למבקשת האם קיבל משיב 1 תמורה כלשהי עבור אמצעי הלחימה ומה היה שוויה. עוד לא ידוע מה עשו משיבים 2 ו-3 עם האמצעי לחימה שהעביר להם משיב 1. לדידו, רב הנסתר על הגלוי, עד כי לא ניתן לבסס כתב אישום על ממצאים אלה.

ב"כ משיבים 2 ו-3 טען כי כאשר המבקשת מקיימת חקירה סמויה, ממושכת, בחשדות כה כבדים, כנגד שוטר הגובב לשיטתה אמצעי לחימה מהמשטרה, ומעבירם לגורמים שלישיים, שבתורם יתכן שמעבירים את אותו

אמל"ח לידיים אחרות, ניתן היה לצפות לחקירה מתעדת ומגובה בצילומים, בתפיסות ובעדויות. תחת זאת, כל שיש בידי המבקשת הוא האזנות סתר מחשידות, קוד מפוענח חלקית בשברי הודיות, מהן חזר משיב 1, הא ותו לא.

לטענת ב"כ משיבים 2 ו-3, האזנות הסתר שבוצעו לשיחותיהם של המשיבים לאורך פרק זמן של כחודש מהוות את עיקר ראיותיה לכאורה של המבקשת להוכחת האישומים. אין מחלוקת כי שיחות אלה מעלות חשד כבד שאכן בין שלושת המשיבים נרקמו קשרים עסקיים, ספק פליליים, ספק בלתי מוסריים, ואולם בכך אין כדי להוות ראיה לכאורה שהשיחות אכן עוסקות בעסקאות בנשק. משיבים 2 ו-3 אמנם לא מסרו בחקירותיהם הסברים חלופיים לשיחות שהושמעו להם, אולם אין בכך כדי להביא לקבלת פרשנות אחת ויחידה, לפיה השיחות עוסקות בנשק או אמצעי לחימה. שהרי עם מעצרו של משיב 1 לא נתפסו בחזקתו "צינורות" "ארגזים" רימונים או כל חלק של נשק או תחמושת, על אף שלכאורה נתפס תוך כדי העסקה. באותו הקשר, גם על משיב 2 לא נתפסו "המזומנים" שלכאורה היה אמור לשאת עליו לקראת אותה פגישה כתמורה לנשק.

ב"כ משיבים 2 ו-3 הפנה לביטויים ולמילים שעלו משיחות רבות בין המשיבים שלהם לא ניתנו פירושים ומשמעויות כמו: ברזים, מכוניות, אבני חן קטנות וכו'. והביע תמיהה האם בכל שיחותיהם הרלוונטיות דנים המשיבים בעסקאות נשק כשם שטענה המבקשת. לטענת ב"כ המשיבים, אמנם המשיבים לא מסרו בחקירותיהם הסברים חלופיים לשיחות שהושמעו להם, אולם אין בכך כדי לקבל פרשנות אחת ויחידה לפיה השיחות עוסקות בנשק או אמצעי לחימה.

אשר לחקירות משיב 1 והודיותיו, ב"כ משיבים 2 ו-3 טען שכל הודיותיו של משיב 1 אינן מתועדות באופן מלא ורשמי בהודעותיו, אלא רק במסגרת מזכרים, הערות חוקרים, וחלקי תמלול סלקטיביים שנערכו להן. כמו כן, בחקירותיו של משיב 1 בחרו חוקרי מח"ש לנהל עמו שיחות מחוץ להודעה הכתובה, או "שיחה חופשית" כפי שהגדירו זאת, בכמות החורגת באופן קיצוני מהנהוג והמקובל בכל חקירה. הוא הדגיש כי אף לא אחת מההזדמנויות, בהן הודה המשיב 1 באופן חלקי, בנטילת או העברת תחמושת, למשיב 2 או בכלל, הייתה במהלך חקירה רשמית. כל אותן ההזדמנויות בהן מסר חלקי הודיה, היו אך ורק במהלך תשאולים פתוחים, הן בחדרי החקירות והן מחוץ להם, אך הוא לא הסכים מעולם למסור את הדברים באופן רשמי. יותר מכך, בחקירותיו לא רק חזר בו מכל אותם רסיסי הודיה שמסר, אלא אף מסר הסברים טובים ומשכנעים באשר למניעיו למסור הודיות שאינן אמת. הוא הפנה לחקירות מהם עולות טענותיו אלו. בא כוח המשיבים טען כי ממלוא אמרותיו של משיב 1, לא ניתן לגזור הודיה כלשהי שניתן להסתמך עליה, גם לא ברמת הראיה לכאורה הדרושה למעצר עד תום ההליכים. את ה"קודים" שפענח עבור החוקרים, לא רק סתר, אלא גם הכחיש. הסבריו באשר ללחץ בו היה נתון, חשיפתו כשוטר בבית המעצר, איום החוקרים כי יחשפו את ביקוריו בבתי בוש (טענה שלא הוכחה על ידם בחקירתו), הכל יחד עם שלל תרגילי חקירה שבוצעו כלפיו, החל בפוליגרף המוסרט ובהצגת מצג של חקירת שב"כ, לצד הבטחות בדבר שחרור- כל אלו מכרסמים באופן מהותי גם במשקל המועט שניתן היה לתת להודיותיו של משיב 1. בנוסף, למרות כל ניסיונות החוקרים לטעון אחרת, אין כל חוסר בנשקיה בה עבד המשיב 1.

7. אשר למסוכנות, טען ב"כ משיב 2 ו-3, כי נגישות המשיבים לנשק או אמצעי לחימה נקטעה עם מעצרו של משיב 1, והוא לא ישוב עוד לתפקידו, על כן אין סיכון כי ישוב לבצע עבירות דומות. העבירות המיוחסות למשיבים נמצאות בתחתית מדרג עבירות בנשק, כאשר על פי עובדות כתב האישום קיבלו לידיהם כדורי אקדח, וחלקי אמצעי לחימה שטיבם אינו ידוע למאשימה וניסו לקבל לידיהם ארגזי רימוני הלם וארבעה

נוקרים.

8. אשר לעבירת השיבוש, ב"כ המשיבים טען כי לא ברור כיצד עשויים המשיבים לשבש הליכי משפט. מדובר בתיק המבוסס כולו על האזנות סתר, אשר היו קיימות בידי המבקשת ולא ניתן לשבשן או לשנותן. העדים היחידים בתיק הם שוטרים וחוקרי מח"ש ומכאן שאין כל חשש שהמשיבים יוכלו להשפיע על עדותו של מי מעדי התביעה. כך שאין בידי המבקשת כל אינדיקציה לפעולת שיבוש בעבר מצד משיבים 2 ו-3, ואין בידיה להצביע על כל חשש קונקרטי שכזה הצופה פני עתיד. אשר לטענת באת כוח המבקשת, בדבר האיומים על משיב 1 שהגיעו מצד המשיבים, טען כי החשש לאיום שכזה הגיע מצדם של החוקרים, ואין כל ראייה לאיומים כאלה בפועל.

ראיות לכאורה

9. להלן אפרט את הראיות לכאורה כפי שעולות מחומר החקירה שהועבר לעיוני:

כללי- אישומים 1-4

א. **ממזכר מיום 7.8.17 מאת אביעד בלמס עולה (מסמך סט') כי** ביום 6.8.17 הוא ביחד עם חוקרים אחרים נפגשו עם משיב 1 בחדר חקירה לאחר שאפשרו לו להיוועץ בעורך דין ולאחר שהוזהר. בחדר החוקרים הסבירו לו שהסתבך חזק ומדובר בעבירות קשות מאוד. משיב 1 היה נסער והכחיש את החשדות כלפיו, והחוקר בלמס ביקש ממנו לצאת לחצר על מנת לשאוף אוויר ולהירגע. בחצר החוקר תשאל אותו על החשדות נגדו. משיב 1 טען שהוא בקשר עם משיב 2 והם בני משפחה. סיפר כי כל שלושה שבועות לערך הוא נפגש עם משיב 2 **ומעביר לו כמות גדולה של כדורי אקדח, סביב המאות כדורים כל מפגש ולטענתו משיב 2 לא מוכר את זה, אלא זה מיועד לחתונות באבו גוש.** משיב 1 טען שאת הכדורי אקדח סיפק למשיב 2 על בסיס קבוע, באמצעות תחמושת שאזרחים מוסרים למשטרה, וכן טען שהעביר שלושה נוקרים של אקדח למשיב 2. הוא הודה שהתחמושת בחלקה משטרית שהיתה ארוזה אף בקרטונים של המשטרה עם סמל משטרה. משיב 1 הכחיש שמכר רימוני הלם, ואמר שהחביא שניים או שלושה ארגזים להשלמת חוסרים ביחידה במשרד שלו או בחדר הבילוש. הוא הוסיף שהעברת אמצעי הלחימה למשיב 2 התבצעה בפרק זמן של כשנה בערך. **משיב 1 בכה הרבה והביע חרטה** ואמר שנהרסו לו החיים. הוא הכחיש שסגר עסקה בסך של 20,000 ₪ עם משיב 2 עבור תחמושת.

יוער כי לדברי ב"כ משיבים 2-3 מזכר זה אינו מדויק, וסותר את תמליל השיחה ביניהם, ממנו עולה ממונה 01:01:25 עד 01:02:00 שמשלב 1 הכחיש שמדובר בכדורים משטרתיים שהגיעו בקופסא של משטרה. כן ממונה 01:05:06-01:05:35 משיב 1 לא אישר שמוסר למשיב 2 מאות כדורים בכל מפגש. טענות אלה מקומן להיבחן במהלך שמיעת הראיות, כאשר עורך המזכר יאלץ להבהיר את הדברים.

ב. בדוח פעולה מיום 17.7.17 (מסמך ס') הסוכן ששאל את משיב 2 מה קורה עם מה שדיברו עליו מסר כך: **"שיהיה אני יגיד לך אמר שהוא יכול לסדר אקדח ב- 40,000 אלף אמרתי שיגיד לפני שאני יוכל לסדר את הכסף בסוף אמר יהיה אצלך אקדח וקדורים הקול בהפתעה אני עושה הפתעות"** (השגיאות במקור ח.מ.ל.).

ג. בדוח פעולה מיום 19.7.17 (מסמך ס') מסר הסוכן כי משיב 2 סיפר לו שיש לו בן דוד וכמה חברים שעובדים באבטחה ומהם הוא מביא תחמושת **"הם מפתעים אותי ואני יפתיע אותך שיתנו לי אני יבלך כמות טובה אבל תחקי צריך סבלנות"**. כן אמר לסוכן שארנב זה מילת קוד בטלפון לאקדח.

ד. **מהתכתבויות בוואצאפ עם משיב 1 (מסמך סח') עולה כי משיב 2 החזיק בטלפון שמספרו 0545720444. ביום 7.4.15 משיב 1 שלח מטלפון סמסונג S4 שהחזיק תמונה של נשק ומשיב 2 השיב: "ראיתי מאוד יפה" "שלחתי לו הוא ראה את זה". ביום 18.6.17 הייתה התכתבות בין משיב 2 למשיב 1 בטלפון מסוג סמסונג S5 שהחזיק משיב 1. משיב 2 ביקש ממשיב 1 ש"יארגן אותה" כי השותף שלו אומר לו שיום חג. משיב 1 השיב כי הוא ביום חופש. משיב 2 שאל אותו מתי הוא עובד ומשיב 1 ענה שלמחרת. למחרת, ביום 19.6.17 שלח משיב 2 הודעה למשיב 1 בה ביקש ממנו שיעשה משהו. משיב 1 השיב לו כך: **"עדיין אין כלום מהבוקר אני עובד על זה"**. ביום 27.8.15 משיב 1 קיבל הודעה ממשיב 2 בטלפון מסוג איפון שבחזקתו, וממנה עלה: **"בוקר טוב תגיד לי אתה יכול לארגן שתי קופסאות 100 אפילו יותר להיום עד סוף היום אם אתה יכול אני עושה על זה יותר יקר בגלל שתי קופסאות"**.**

ה. **מהמזכר מיום 7.8.17 מאת איתן סלוצקי עולה (מסמך עד')** **(תמלול השיחה מסמך קל')** כי במהלך חקירת משיב 1 הוא ביקש מהחוקר להפסיק להקליד את החקירה והחל לדבר בשקט. משיב 1 פירט על דף נייר מספר פריטים וביקש מהחוקר לבדוק מה העונש הצפוי בגין גניבת פריטים אלה: **20 מחסניות, 4 נוקרים, 2300 כדורי אקדח, 2000 כדורי M-16 ותשעה רימוני הלם**. לטענתו, את רימוני ההלם גנב לפני למעלה משנה. לבקשתו, החוקר פנה לדובי ראש צוות החקירה ולאחר שיחה עמו אמר למשיב 1 שבבדיקה שביצע נראה כי רף הענישה על הפריטים שציין היום במסמך הוא בין 18-26 חודשים. כמו כן אמר לו שאם זו אכן גרסתו ויבדק עליה בפוליגרף ויימצא דובר אמת, ייתכן שהמשרה לא תגיש בקשה לעצור אותו עד תום ההליכים, בתנאי שאכן לא גנב כלי נשק. משיב 1 טען שלא העביר למשיב 2 דבר נוסף מעבר למה שכתב על הדף למרות שאולי לא מדייק בכמויות, אך טען בתוקף שלא סחר בנשק ולא קיימת "זולה" שבה מוחבאים רימונים או כלי נשק אחרים. החוקר ציין שלא מצא את הדף המקורי עליו כתב משיב 1 את הפריטים והוא הניח כי משיב 1 השמידו.

לא נעלמו מעיני טענות ב"כ משיבים 2-3 כי מהתמליל שערך עולה שמשיב 1 לא כתב פריטים

אלו על הדף, שכן אז לא הייתה כל סיבה שימשיך לדבר ולספר והיה מסתפק בעריכת הרשימה ומסירתה לידי החוקר. כן טען שלא הופיע בתמליל שערך הפריטים הבאים: ארבע נוקרים, 2000 כדורי M-16 ותשע יחידות רימוני הלם. אולם, מצפייה בסרטון (05:51-06:32 בשעה 18:40) עולה שמשיב 1 קרא את הדברים שכתב בקול, ואמר שנתן אותם למשיב 2, בהם לא מוזכרים כלי נשק מלבד הפריטים שצוינו במזכר.

1. מזכר פוליגרף מיום 9.8.17 מאת איתן סלוצקי (מסמך צ').

במהלך השיחה המקדימה של בודק הפוליגרף מסר משיב 1 לבודק כי לקח מהמטרה כמות של עד 500 כדורים לביתו. כמו כן מסר כי העביר חלקי נשק לקרוב משפחה-ראוף אליאן. לאחר מכן בוצעה בדיקת הפוליגרף על ידי הבודק אשר בסיומה הוא הודיע לצוות החקירה כי משיב 1 נמצא דובר שקר בכל השאלות שנשאל. יוער שבדיקת הפוליגרף אינה קבילה ולא ניתן לבסס על פי ממצאים.

2. בדיקת פוליגרף מאת הבודק נתי שגיא (מסמך צו'): משיב 1

הודה בתשאול טרם הבדיקה כי הוציא כ- 500 כדורים באופן פרטי. נתן חלקי אקדח, מחסניות, נוקר ועוד באופן פרטי, הכחיש שהוציא רימוני הלם וגנב כלי נשק כמו אקדחים ורובים או קיבל תמורתם כסף. משיב 1 השיב בשלילה לכל השאלות שנשאל. מהממצאים עלה כי משיב 1 דובר שקר בגרסתו. לדעת הבודק, משיב 1 הוציא בעבר כ- 500 כדורים, גנב רימוני הלם ולגבי השאלה על המקום בו הוא שם את הדברים שהוא מוציא, משיב 1 הגיב תגובות עם מוטרדות קלה. יוער שבדיקת הפוליגרף אינה קבילה ולא ניתן לבסס על פי ממצאים.

3. חיזוק נוסף להודאות משיב 1 בכלל האישומים עולה ממזכר

מיום 7.8.17- שיחת דובי שרצר עם משיב 1 (מסמך סה') משיב 1 ביקש במהלך חקירתו מיום 6.8.17 לשוחח ביחידות עם דובי שרצר. הם יצאו למסדרון ובטרם הצטייד החוקר במכשיר הקלטה, משיב 1 החל לבכות וטען שדואג לילדיו ואם יכנס לכלא המשפחה תתפרק. משפחתו עברה טרגדיות בעת האחרונה ומשכך עשה את הטעויות עליהן הוא מצטער. הוא אמר שמוכן שיקחו את כל זכויותיו, רק שלא יכנס לכלא בגין מעשיו. **משיב 1 הצטער על מעשיו ועל הטעויות שעשה וביקש שלא יכלא, אלא שתהיה עסקת טיעון.** החוקר ציין שלא יכל להקליט את השיחה שנערכה באופן ספונטאני וביקש ממשיב 1 להיכנס למשרדו של סגן המנהל והשיחה עמו תועדה בהקלטה.

4. חיזוק נוסף עולה ממזכר בנוגע לשיחה פתוחה עם משיב 1

בחדר החקירות (מסמך קיג') מאת יאיר קפקא מהמזכר עולה כי ביום 13.8.16 במהלך שיח פתוח שהתפתח בין משיב 1 לחוקר הוא הסביר למשיב 1 שהם יודעים מה הוא עשה וכדאי לו לדבר. במהלך הדו שיח משיב 1 פרץ בבכי מספר פעמים תוך שהוא אומר שהמצב שלו נוראי ושהוא מפחד מאוד ולא יודע מה לעשות. הוא אמר שמפחד שידקרו את הברן שלו ויפגעו במשפחה שלו אם יספר מה קרה משום שבאבו גוש נוקמים.

במהלך השיח הפתוח הוא החל לשאול בנוגע לעונש הצפוי לו. עוד אמר לחוקר שמשיבים 2-3 ביקשו ממנו אמל"ח אולם הוא התחמק ולא מילא את מבוקשם. החוקר ציין כי האמירות חזרו על עצמן מספר פעמים כשלוו בבכי, סימני ידיים וסימונים עם הרגליים מתחת לשולחן.

י. **ממזכר אמירות לגבי איומים (מסמך קיז') מיום 15.8.17** מאת איתן סלוצקי עולה שמשיב 1 אמר לחוקר שלא יכול לספר כל מה שהוא רוצה מאחר שחש איום וחושש לחיי בני משפחתו. כמו כן ביצע על גופו תנועות המדמות דקירה באזור הלב והצוואר.

יא. **ממזכר תחקור משיב 1 מיום 8.8.17 מאת אביעד בלמס (מסמך פו')** עולה כי בחקירתו ביום 7.8.17 אמר לחוקר שהוא מפחד להפיל את משיב 2 כי הוא בן ראש המועצה ובן משפחתו. הוא ניסה להבין את מספר השנים שמקבלים על עבירות כאלה ואמר שינסה לעשות עסקת טיעון.

יב. **ממזכר מאת החוקר אסף אזולאי (מסמך קיז')** עולה כי משיב 1 החל למרר בבכי וטען כי יש משהו שהוא מסתיר ולא יכול לספר לחוקרים כי "ירצחו אותו באבו גוש".

אישום 1

10. **ממזכר מיום 10.8.17 מאת החוקר אסף אזולאי חקירת משיב 1 (מסמך קא') (תמלול מסמך קכז')**, משיב 1 אמר שהוא לא נקי לחלוטין, ונתן מספר פעמים כדורים לנשק למספר אנשים אשר את שמותיהם ציין וכן קפיץ של אקדח גלוק, עוד אמר כי הביטויים ארנב וצינורות בשיחות המוקלטות התייחסו בהתאמה לקופסא של מאה כדורים ולקפיצים לנשק. לאחר שהרחיק עצמו מהמעשים המיוחסים לו החל למרר בבכי וטען כי יש משהו שהוא מסתיר אולם לא יכול לספר לחוקרים כי "ירצחו אותו באבו גוש".

מהתמלול מונה 1:47:00 - 1:49:34 (מסמך קכז') עולה "הייתי נותן להם פה קופסת כדורים בחתונות הייתי נותן להם קופסת כדורים לחתונות הייתי נותן להם מחסניות" אבל נשבע לכם באלוהים באור שאני רואה, אתם לא תאמינו ברור, לא התעסקתי עם רובים ולא אקדחים ולא נשקים וזה". משיב 1 הודה שנתן את הנוקר לעבדו מחמוד עומר מאבו גוש. ולאחר מכן תיקן שלא נתן נוקר, אלא קפיץ. כן אמר שנתן לו כדורים ומחסנית. ממונה 2:13:12 - 2:14:02 פירש את המילה צינור כקפיץ.

לעומת זאת, מהודעת המשיב 1 מיום 7.8.17 (מסמך ג') עולה שמשיב 1 הכחיש שהעביר כדורים למשיב 2 (ש' 1-10, ש' 194-197) ומסר שלא יודע מה המשמעות של המילים ארנב, חצי ארנב וצינור (ש' 141-157) וזאת בניגוד להודעתו מיום 6.8.17, שם הסביר את משמעות מילים אלה (ר' הודעת המשיב 1 מיום 6.8.17 (מסמך 1ב), ש' 310-316). בהודעה זו מסר "בחיים לא התעסקתי בנשק" וכן "אני לא הבאתי לאף אחד M-16" (ש' 235-242).

סתירה נוספת עולה גם בהודעה מיום 13.8.17 בה הכחיש את המיוחס לו (מסמך 1ו') וטען שלא העביר כדורים

תחמושת או חלקי נשק לאחר. הוא אומר שבמשמעות המילה צינורות התכוון לנרגילות (ש' 194-240) וכשנשאל למה התכוון שאמר רימונים השיב "אולי טעם של רימונים לנרגילה" (ש' 230-251).

מהודעתו מיום 15.8.17 (מסמך 1ח') עולה שלקח שלוש קופסאות של כדורים אזרחיים וחילק אותם לתושבי הכפר שלו לפני 7 שנים (ש' 210-238).

אישומים 1-3

11. **תמלול קטעים מדיסק חקירת משיב 1 מיום 6.8.17 (מסמך קכ') מונה 56:00-57:26:**
"שואמרים ארנב ארנב מגדיר את זה ב, ארנב יענו זה מאה חצי ארנב חמישים אמיתי אני אתך"
"תנו לי פיצויים, תשחרר אותי רק תשחרר אותי כוס אמק, בשביל שלוש מאות, ארבע מאות, חמש מאות כדור שנתתי, אתה יודע, במשך השנה הזאתי, חתונה פה חתונה שם, עשיתי טעות אני לא אומר" במונה 58:22-58:46 הודה שהעביר שלושה נוקרים. במונה 01:05:06-01:05:35 סיפר שפעם בחודש נפגש עם משיב 2 במשך תקופה של שנה והעביר לא יותר מ-500 כדורים סך הכל, אמר שלא לקח תשלום על כך.

מהתמלול מיום 9.8.17 (מסמך קכו') במסגרת שיחה שקיים משיב 1 עם נתי שגיא לבקשתו, הודה משיב 1 כי נתן כשלוש פעמים חלקים של אקדח לקרוב משפחה, ולקח 500 כדורים הביתה.

מתמליל חקירה מיום 16.8.17 (מסמך קכח') מונה 2:13:12-2:14:02 עולה שמשיב 1 הודה שמכר תחמושת (ארנב או חצי ארנב), הוא אמר שצינור בשפת הרחוב בכפר אצל הערבים פירושו נוקר ומאוחר יותר פירש את המילה צינור כקפיץ.

מהודעת משיב 1 מיום 2.8.17 (מסמך 1) עולה כי הוא הכחיש את המעשים המיוחסים לו. הכחיש את הקשר שלו עם משיב 3 והכחיש שהעביר לו אמצעי לחימה. גם מהודעת המשיב 1 מיום 3.8.17 (מסמך 1א) עולה שמשיב 1 הכחיש את המעשים המיוחסים לו והכחיש את הקשר שלו עם משיב 3 ועם משיב 2.

מהודעת המשיב 1 מיום 6.8.17 (מסמך 1ב) (תמלול מסמך קכח') עולה סתירה בין דבריו: משיב 1 סיפר שלאחיו של משיב 2 העיוור יש ארנבים והוא מביא להם לחם כל יום. כן סיפר שחצי ארנב זה ארנב קטן או ארנבת. (ר' ש' 178-216) וזאת בסתירה לדבריו בסיום החקירה, במסגרת שיחה פתוחה של החוקר עם משיב 1, משיב 1 סיפר שבעבר מכר רימונים אולם לא בתקופה האחרונה. עוד סיפר שארנב פירושו 100 כדורי אקדח וחצי ארנב זה 50 כדורים. מסר שמעולם לא מכר אקדחים או רובים. סיפר כי ברחוב הערבי צינור זה שם קוד לנוקר (ר' ש' 310-316). וכן בסתירה למשמעות שנתן משיב 1 למילה ארנב במסמכים קכ' ו- קכא' כאמור.

משיב 2 בהודעותיו מימים 2,3,10,15.8 (מסמכים 2, 2א', 2ב', 2ג') הכחיש את המעשים המיוחסים לו ושמר על זכות השתיקה, כך שלכל השאלות השיב "לא יודע" או "לא זוכר"

משיב 3 בהודעתו מיום 2.8.17, 3.8.17, 6.8.17, 10.8.17 שמר על זכות השתיקה ולא השיב לשאלות החוקר, כך שלא מסר הסבר לשיחות המפלילות אותו.

האזנות סתר - אישום שני

12. **משיחה 117 ומשיחה 44** עולה החשש של משיב 2 ומשיב 3 שמא משיב 1 לא יתקשר איתם, כי אולי הוא מעביר את הדברים למישהו אחר. משיב 3 הציע למשיב 2 שיגיד למשיב 1 הוא עוקב אחריו, כדי לבדוק שהוא לא סוחר עם מישהו אחר.

משיחה 171 עולה, כי משיב 1 מסר שעושה כל מאמץ, שמשיבים 2-3 יקבלו את מבוקשם "זה לא בידיים שלי, אני לא יכול, אני לא צריך שתפנו אליי בשביל שאני אעשה משהו, זה משהו שיבוא לבד" ובהמשך "בחיי הקוראן עבד, אני עושה שמיניות באוויר, אני רוצה יותר ממנו, לא רק הוא, אני יותר ממך" ומשיחה 265 עולה ממשיב 1 "זה לא בידיים שלי, אני לא יכול, אני לא צריך שתפנו אליי בשביל שאני אעשה משהו, זה משהו שיבוא לבד" ובהמשך "בחיי הקוראן עבד, אני עושה שמיניות באוויר, אני רוצה יותר ממנו, לא רק הוא, אני יותר ממך". כעבור 2 דקות מסיום שיחה 265, בשיחה 172, פירט משיב 2 למשיב 3 אודות השיחה וסיפר מה משיב 1 אמר לו.

בשיחה 360, מתאמים משיב 1 ומשיב 2 את מקום המפגש בסמוך לאבו גוש. משיב 2 שאל את משיב 3 היכן הוא נמצא ובשיחה 351 משיב 3 מספר למשיב 2 שזה עתה חזר הביתה, שיש לו משהו גדול בבית והשניים מדברים על אדם נוסף שהם ממתינים לו שיגיע. אינדיקציה לכך שהעסקה הושלמה, מתקבלת משיחה 355 בה מספר משיב 2 למשיב 1 שנתן לו אותם.

בשיחה 366 משיב 2 ומשיב 3 מדברים ביניהם על השווי של "הרגילים" ומשתמשים במילות קוד כמו "צינורות". בשיחה 438 הם מדברים על הרווח שיעשו ועל ההתחשבות ביניהם.

בשיחה 533 סיפר משיב 3 למשיב 2 על חתונה בה נכח ושם פגש בבן משפחה שאמר לו להיזהר, משום שהוא שמע שהוא מוכר "חתיכה מה חתיכה" ומשיב 3 ענה לו "אני מאז שהשתחררתי לא מכרתי נשק, איזו חתיכה ומי אמר לך את זה?"

האזנות סתר - אישום שלישי

13. בשיחה 852 ביקש משיב 2 ממשיב 1 "אנחנו צריכים מהזה שעשיתי שמיניות באוויר", כלומר ביקש את מה שמשיב 1 עשה בעבר, את השמיניות באוויר. משיב 1 הודיע לו "אין כלום עבד, אין, אמרתי לך אם יהיה לי משהו אתקשר אליך במקום". כעבור ארבע דקות מתחילת שיחה זו, בשיחה 854 הודיע משיב 2 למשיב 3 את מה שאמר לו משיב 1 "הוא אמר לי אל תתקשר אלי, אם יהיה אני אתקשר אליך". בשיחה 1014 שוחחו ביניהם משיב 2 ומשיב 3. משיב 2 סיפר למשיב 3 שפנה אליו מחמד והתלונן שכבר חודש לא מביאים לו. משיב 2 ביקש ממשיב 3 להתאזר בסבלנות בנוגע למשיב 1. בשיחה 1046 משיב 2 ומשיב 3 מדברים שהם מחכים לגבר שלהם. "עבד מדגיש שיחכה ש'הוא' יתקשר ומוסיף ש'הוא' אמר שאמור להביא השבוע". "ודיע אומר שיחכה מעבד לטלפון". בשיחה 1190 משיב 2 התנצל לפני משיב 3 שמשיב 1 עוד לא דיבר איתם. בשיחה 1219 אמר משיב 1 למשיב 2 שיכול להיות שיש לו שני צינורות לתת להם. בשיחה 1222 אמר משיב 1 למשיב 2 "הגברים קנו שלושה צינורות". בשיחה 1228, לאחר שעה, אמר משיב 2 למשיב 3 "...הוא רוצה להביא לך חבילות היום, שלוש". באותו יום בשיחות 1240, 1244 ו-1242 משיבים 1 ו-2 קובעים להיפגש, משיב 2 העביר את המידע למשיב 3 והשניים נפגשו.

מכל האמור עולה שמיד לאחר שיחה בין משיב 1 למשיב 2, משיב 2 הודיע את מה שעלה מהשיחה למשיב 3, כך שברור שהם מדברים ביניהם בקודים על אותם נושאים ומועברת ביניהם סחורה.

עמוד 13

זאת ועוד, שיחה 1247 נערכת בין משיב 2 למוסטפא. מהשיחה עולה שמוסטפא מעוניין לרכוש אקדח וזאת ניתן להבין מכך שהם מדברים על סוגים שונים של אקדחים - 26 או 42 ועל כמות הכדורים המדויקת אותה אפשר להכניס לתוך האקדחים. בסוף השיחה מוסטפא אמר במקום ברגים, כדורים. **"אין סוג הכי קטן שלוקח 10 כדורים, 10 כדורים? חבל על ה 42"**

אישום 4

14. **מהודעת מור יוסף, אחראי נשקייה במחוז ירושלים מיום 8.8.17** עולה כי מבדיקה שערך, יחידות מסוימות במרחבי ירושלים קיבלו נשק בכמות מופחתת מהכמות שכתובה במסמכי הרישום כאשר משיב 1 חילק להם נשק נוכח המצב הביטחוני, כך שנמצאו פגרים וחסרים 120 רימונים במצטבר. בשני מסמכי "רישום רכוש" ניתן לראות כי היחידה למעשה חותמת על כמות הנשק אותה היא מקבלת ממשיב 1 כאשר מי שבפועל מילא את רובריקת הכמות הוא משיב 1- כך למשל מילא משיב 1 36 רימונים שהועברו ליחידה מסוימת ובפעם אחרת מילא 24 רימונים שהועברו ליחידה אחרת ובשתי הפעמים משיב 1 סיפק ליחידות רק 12 רימונים. מהודעתו השנייה באותו יום מסר שלאחר בדיקה חסרים 50 רימונים במצטבר. עוד הסביר שלאור המצב שהיה בזמן האירועים בהר הבית, יתכן שלא מדובר כלל בחוסר אמיתי (ש' 113-115).

מהודעת ניר דוד, קצין את"ל מרחב דוד, מיום 7.8.17 עולה כי הוא הבין משיחה עם החוקר בני בן סימון שראה את משיב 1 העביר ארגזים של רימונים מהנשקייה למשרדים.

מהודעת בני בן סימון, רמת"ל ימ"ק, מיום 7.8.17 עולה "צלאח בא מולי עם 3 ארגזים של רימוני הלם. אמרתי לו- למה אתה מביא את זה לפה? שים את זה בנשקייה. הוא אמר לי לא, יש לי שם בלאגן, אני שם את זה פה בינתיים. התחיל למלמל. אמר שיש לו בלאגן במחסן. אמרתי בסדר והלכתי" (ר' עדות בני בן סימון, עמ' 1, ש' 24-28). הוא סיפר שבהמשך ציון וניר דוד, קצין את"ל במרחב דוד עשו ספירת מלאי בנשקייה. ציון יצא לכיוון המשרד וסיפר להם שחסרים 80-90 רימונים ובני אמר לו שיחפש במחסן כי זכר שמשיב 1 נכנס לשם עם הארגזים השבוע, ואכן הם חיפשו את הרימונים שם והרימונים נמצאו (ר' עדות בני בן סימון, עמ' 2, ש' 1-17)

האזנות סתר - אישום רביעי

15. משיחות 1331 ו-1359 עולה שמשיב 3 הציע למשיב 2 להלחיץ את משיב 1 "ורק ככה הוא יביא". בשיחה 4 הזכיר "ברזים". בשיחה זו משיב 3 יעץ למשיב 2 לשלוח לו הודעה שלא ישכח אותו ושמחה ממנו לתשובה ולבשורות טובות, כעבור כשעתיים בשעה 11:30 בערך שלח משיב 2 הודעה למשיב 1 (שיחה מספר 1462): "בוקר טוב אחלה בן דודה תאמין לי לא תמצא בן אדם כמוני שאוהב ומעריך אותך אני מקווה היום תחזור אליי עם בשורות טובות בשעות הצהריים יום טוב לך". בשיחה 1575 שוב משיב 1 מתאר את השמיניות באוויר שעושה, אבל אומר שיבש. בשיחה 21 ממשיך משיב 3 להלחיץ את משיב 2 להתקשר למשיב 1. בשיחה 1712 התנצל משיב 2 לפני משיב 1 ואמר לו "האמת לא נעים לי ממך, זה עשה לי טלפון שיגע אותי, אמרתי לו כל יום אני מתקשר אליו מאה פעם לא פעם אחת, אם יש אגיד לך אמרתי לו, שיגע אותי". בשיחה 1824 משיב 2 מרגיע את משיב 3 שמשיב 1 לא משחק, פשוט אין. לאחר חודש ימים, ביום 28.7.17 בשיחה 1902 סיפר משיב 1 למשיב 2 שיש לו צינור ושני קרטונים של רימונים. ביום 30.7.17

בשיחה מספר 2013 עדכן משיב 1 את משיב 2 שמדובר בצינור ובארבעה ארגזים של רימונים. באותו היום, משיב 2 ומשיב 3 דיברו ביניהם בשיחה מספר 46 על המחיר של כל ארגז, בכמה ימכרו אותו ולמי- למחמד. הם נקבו באלפי שקלים לכל ארגז (שיחות 63, 64). משיחות אלו עולה שמשיב 3 קשר את הקשר העסקי עם משיב 1 באמצעות אדם אחר- משיב 2.

משיחה 2163 עולה שמשיב 1 קיבל ארבעה צינורות. בשיחה 2598 משיב 1 אמר למשיב 2 שיביא חמישה ארגזים של רימונים, כמו שביקש משיב 2. "תגיד לי כמה לשים אני לא אראה אותך אחרי זה, את החמישה אני אביא, אתם רוצים ארבע, אתם רוצים אחד, שאני אחזיר אותם, מה שתגידו לי". משיחה 102 עלה שיש לו שבעה ארגזים.

בשיחה 95 משיב 3 פנה למשיב 2 וביקש שכל אחד מהם ייקח ארגז אחד ומשיב 2 ישמור ויחביא שניים נוספים כדי שאם יהיה מצב ששוב יעבור חודש ימים ומשיב 1 לא יצור עמם קשר, יהיו ארגזים במלאי. בשיחה זו הם הביעו פליאתם לכך שהם יקבלו הרבה ארגזי רימונים והם דיברו על הרווח שהם עשויים להרוויח על כל ארגז- 13,000 ₪. בשיחה 2598 דובר מפורשות על ארגזים של רימונים.

אישום חמישי

16. משיחה 1157 עולה שמשיב 1 ביקש את רישיון הנהיגה של הגבר ששריף צילם, ומשיב 1 ביקש משריף שישלח את רישיון הנהיגה בוואטסאפ. בשיחה 1162 הסביר שביקש שישלח לוואטסאפ על מנת שידוק את מספר הרכב בהתאם לצילום רישיון הנהיגה.

המסגרת הנורמטיבית

17. על פי סעיף 21(א) וסעיף 21(ב) לחוק המעצרים, בטרם יורה בית משפט על מעצרו של נאשם עד תום ההליכים המשפטיים נגדו, יש לבחון האם קיימות ראיות לכאורה לביצוע העבירות המיוחסות לנאשם בכתב האישום, האם קמה עילת מעצר, והאם לא ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך שתפגע בנאשם בצורה פחותה, היינו על בית המשפט לבחון חלופת מעצר.

18. הלכה היא כי בשלב זה של ההחלטה למעצר עד תום ההליכים, בית המשפט אינו נדרש להכריע בשאלת משקלן של הראיות או מהימנותן. בחינתו את חומר הראיות מוגבלת לבחינת קיומו של פוטנציאל ראיתי להרשעת הנאשם בעבירות המיוחסות לו לאחר עיבודן במשפט (בש"פ 2201/15 זניד נ' מדינת ישראל (5.5.2015) בש"פ 352/11 ארז איאסי ברי נ' מדינת ישראל (25.1.2011). מקומה של בחינת המהימנות הוא בהליך העיקרי ולא בהליך הביניים של המעצר. נקבע כי על בית המשפט לבדוק את התמונה הראייתית כמכלול ולא באופן טכני. (ר' בנדון את בש"פ 8087/95, זאדה נ' מ"י, פ"ד נ(2) 133; וכן, לדוגמה, בש"פ 6458/08 פלוני נ' מ"י, (31/7/08); בש"פ 10349/09 מ"י נ' פלוני, (4/1/10).

19. עוד נקבע, כי תשתית ראייתית לכאורית, אף שהיא מורכבת ממסכת של ראיות נסיבתיות, עשויה להוות תשתית מספקת לצורך מעצר עד תום ההליכים מקום שיש בה כדי לבסס סיכוי סביר להרשעת הנאשם בעבירות המיוחסות לו, ובלבד שהראיות לכאורה ככל שהן נסיבתיות תהיינה על פניהן בעלות עוצמה שיש בה להוביל למסקנה לכאורית ברורה בדבר סיכויי ההרשעה. יפים לעניין זה הדברים שנקבעו בבש"פ 5588/12 ניאמצ'יק נ' מ"י (24/9/12):

"נעצור בצומת שבין ראיות לכאורה לבין ראיות נסיבתיות. מה מוליד המפגש ביניהן?"

עמוד 15

העקרונות שהובאו בעניין זאדה עשויים לסייע, אך יש גם מקום להרחיב. הערכאה הדנה במעצר עד תום ההליכים קובעת ממצאים - לכאוריים ולא סופיים. ראייתה מוגבלת, אך עליה לנקוט עמדה גם אם מדובר ב"עמדה לכאורה". ראיות נסיבתיות מוצלחות בסיום המשפט, נשענות על שתי קומות. הראשונה - ראיות מסוימות הוכחו מעל לכל ספק סביר. השנייה - של אף שראיות אלו אינן ישירות, השתלבותן ביחד יוצרת פסיפס המוביל לתוצאה הגיונית אחת והיא הרשעת הנאשם.

מה המצב בראיות לכאורה? באשר לקומה הראשונה, יש לבחון האם כל אחת מהראיות לכשעצמה הוכחה לכאורה. באשר לקומה השנייה, העניין מורכב. תיתכנה שלוש אפשרויות. הראשונה - הראיות לכאורה הנסיבתיות מובילות לתמונה ברורה של תוצאה הגיונית אחת. אם כך, כמובן, עמדה התביעה בנטל. השנייה - הראיות לכאורה הנסיבתיות אינן מובילות למסקנה מרשיעה אחת, גם אם יינתן להן מלוא המשקל, ואף בהערכה שכך יהא לאחר סיום ההליך העיקרי. היה וכן, לא עמדה התביעה בנטל המקדמי לגבי אותה עבירה. השלישית - עניינה כולל גם מעין מקרה גבול. הראיות לכאורה הנסיבתיות עשויות, לאחר שיעובדו בהליך המשפטי, להביא להרשעת הנאשם, וזאת ברמה של סיכוי סביר להרשעה. אם כך, עמדה התביעה בנטל הנדרש בהליך הביניים של מעצר עד תום ההליכים. ודוק, עסקינן בהתפתחות טבעית של הראיות הנסיבתיות, ולא התפתחות מלאכותית, רחוקה או מאולצת. מתפקידו של בית משפט לעמוד היטב על אופן ההתפתחות הפוטנציאלי האמור. אל לו לכסות את החסר ולמתוח את הפוטנציאל הראייתי מעבר לגבולותיו. הזהירות המתבקשת תתן את אותותיה גם תוך בחינת המארג הראייתי הנסיבתי הקונקרטי ביחס לנאשם מושא הבקשה למעצר עד לסיום ההליכים.

באפשרות השלישית, יש לשאול ככלי עזר: "מה הוכח שלא באופן ישיר?". למשל, האם יש אפשרות שהנאשם כלל לא היה בזירה וזיקתו בנויה על ראיות נסיבתיות (מצב א')? או שמא, הימצאותו בזירה בנויה על ראיות לכאורה, ומידת מעורבותו נסובה סביב ראיות נסיבתיות (מצב ב')? אין באמור לקבוע כי במצב א' יש לשחרר בעוד במצב ב' יש לעצור, אלא אלו שיקולים רלוונטיים בבוא בית המשפט להכריע במקרה גבול של ראיות נסיבתיות לכאורה".

אשר לכלל השגות באי כוח המשיבים בדבר מהימנות ואמינות גרסאות, דינן להידחות משום שבית המשפט לא נדרש בשלב זה לשאלות של מהימנות עדים וסתירות העולות מהעדויות שנגבו וכל שעליו לבחון הוא את הפוטנציאל ההוכחתי הקיים בראיות לכאורה.

דין והכרעה

20. אני סבורה כי שילוב של שיחות האזנות הסתר, דברי המשיב 2 לסוכן, והאמירות המפלילות של משיב 1, די בהן כדי לבסס קיומן של ראיות לכאורה לביצוע העבירות.

21. יחד עם זאת מצאתי כי יש כרסום של ממש בעוצמת הראיות מהנימוקים שלהלן:

א. כך למשל, צודקים ב"כ משיב 1 כי לא התקיים הרכיב העובדתי בעבירת העסקה בנשק, שהוא "המסירה" בפועל של חפץ שעל פי חוות דעת של איש

מקצוע מומחה הוכח שהוא נשק. משום שלא נתפס נשק ולא ניתן להוכיח את טיבו. לא ניתן לדעת את כמות הנשק, סוגו והיכן מקומו היום. לכל הפחות ניתן להסתמך על המסמך בו פירט משיב 1 לחוקר את אמצעי הלחימה אותם העביר, הא ותו לא. רשימה זו שלא נמצאה בחומר הראיות, מסיבות עלומות, שכן החקירה מתועדת ומשיב 1 לא נראה כמי שפוגע או מעלים ראיה זו. מרשימה זו עולה כי לכל היותר מדובר בנשק שאינו מצוי במדרג חומרה גבוה, כגון אקדח או נשק ארוך, אלא מדובר בנשק במדרג נמוך יותר.

ב. לא מצאתי לקבל את דברי ב"כ משיב 1 כי לא ניתן יהיה להוכיח כי מדובר בנשק, לאחר שלא נתפסו מוצגים בתיק זה, שכן אם יתקבלו אמרותיו של המשיב 1 במסגרת משפט זוטא, הרי שהוא מתוקף תפקידו יודע לזהות כלי נשק, הוא מסר רשימה מפורטת של חלקי נשק, כדורים ורימוני הלם, שקיבל במסגרת תפקידו, כך שמדבריו עולה שמדובר בנשק תיקני. בהשאלה ממקרים בהם לא נתפס סם, ונמצא כי ניתן יהיה להרשיע בעבירות, הדבר נעשה כאשר הראיות הנסיבתיות הן ברמה גבוהה. ראה לענין זה ע"פ 242/85 אליהו חזן נ' מדינת ישראל, פד"י מא(1) עמ' 512 ו-ע"פ 840/79 חיים גבריאלי ואח' נ' מ"י, פד"י לה(2) עמ' 371 ו-ע"פ 639/79 דוד אפללו נ' מ"י, פד"י לז(3) עמ' 561, שם נקבע כך: **"בכוחה של התביעה להוכיח יסוד זה בכל אחת מדרכי ההוכחה המקובלת להוכחת עובדה. אין התביעה חייבת להוכיח עובדה זו בדרך של בדיקה מעבדתית דווקא. הטלת חובה כזו, לא רק שאינה קבועה בחוק, אלא אף היא תסכל את מטרת החקיקה ותמנע הרשעתם של עבריינים בהחזקת סם, או בשימוש בו רק משום שהם הצליחו להסתיר את הסם, להשמידו או לכלותו על ידי שימוש..."**

יחד עם זאת בעניינינו לא ניתן לומר כי הראיות הנסיבתיות הן ברמה גבוהה, שכן אין עדות של שותף או הודאה מפורטת של אחד המשיבים, המאשר כי מדובר בנשק, אלא הודאות חלקיות שהן בגדר ראשית ראיה בלבד, שהמשקל הסגולי שלהן הוא נמוך. עוד אין ממצאים אובייקטיביים המחזקים דברים אלה, ובין הגרסאות השונות נפלו סתירות מהותיות.

ג. עוד אציין כי מהשיחות עולים מושגים נוספים שלא נמצא להם פירוש בחומר הראיות. כל שפורש הם המילים ארנבת, חצי ארנבת וצינורות (שיחה 438, שיחה 2646, שיחה 2314, שיחה 95, שיחה 89, שיחה 94, שיחה 64, שיחה 1961, שיחה 4, שיחה 8). מילים אלה פורשו על ידי משיב 1 במזכרים ולא במסגרת הודעה מפורטת. כמו כן משיב 2 סתר את הפירוש אותו נתן משיב 1 למילה ארנבת בדברים שמסר לסוכן, ומשיב 1 בעצמו פירש פירושים שונים את אותן מילות קוד.

ד. על אף החשדות העולים מדברי בני בן סימון, לא נמצאו ראיות חד משמעיות לחוסרים ברימוני הלם בנשקיה, והארגזים שראה את משיב 1 סוחר נמצאו במחסן.

ה. משטרת ישראל ידעה על ההתרחשויות בזמן אמת, באמצעות האזנות הסתר. ועצרה את המשיב 1 בדרכו לבצע לכאורה עסקה בנשק, על אף זאת, לא

נמצא נשק או חלק מנשק ברכבו, בביתו ובכל מקום אחר. כמו כן לא נמצא כסף, נשק או חלק מנשק ברשות המשיבים 2 ו-3. עובדה זו מעלה צל כבד על פירוש השיחות, ועל קיומן של העסקאות לכאורה. זאת ועוד, המשיבים היו תחת חקירה סמויה של המשטרה במשך חודש ימים, ולא ברור מדוע במהלך תקופה זו לא הצליחו להניח יד וולו על כדור או קפיץ אחד, וכן לא ברור מדוע אין תיעוד למעקב אחרי המשיבים ככל שהיה מעקב כזה.

1. כמו כן, מהודעות המשיב עולה כי הודיותיו של משיב 1 נמסרו בשיחות פתוחות שניהלו עמו החוקרים השונים במהלך החקירות וכן בשיחות שנערכו עמו בהפסקות שמתועדות במזכרים והערות בכמות החורגת באופן קיצוני (ר' הודעת משיב 1 מיום 6.8.17, ש' 160-162, ש' 310-313, הודעת משיב 1 מיום 7.8.17, ש' 127, ש' 162-169, ש' 194-201). המשיב 1 לא חתם על הודעותיו עת שנחקר. בחקירת משיב 1 מיום 7.8.17, משיב 1 מסר לחוקר "אני לא מרוכז לקחתי כדור פרקוסט משכך כאבים חזק מאוד והוא מרדים, עקב כאבי גב שיש לי, קיבלתי את זה מהמרפאה במעצר", וככל שגרסתו נכונה, לא ברור כיצד קיבל כדור כזה ללא מרשם רופא טרם חקירתו. חקירה מיום 9.8.17 נערכה במחנה ענתות ונחזתה לחקירת שב"כ במתקן שאינו משטרתי או מזוהה עם מח"ש אולם מבלי לציין שמדובר בשיירות הביטחון הכללי באישור הפרקליטות, אולם לא נמצא אישור שכזה. נסיבות אלה מטילות צל כבד על קבילותן של אמרות המשיב, והדברים יבחנו במסגרת שמיעת הראיות. כזכור אין בית המשפט נדרש בשלב זה לבדיקת מהימנותם של החוקרים ומשיב 1 ועל כן ניתן לבסס את קיומן של ראיות לכאורה על אמרות אלה, אך הדברים מכרסמים כרסום של ממש בעוצמתם.

22. אשר למעורבות משיב 1 בעבירות השיבוש - קיימת, כאמור, תשתית ברורה של ראיות לכאורה. חשוב לציין, כי עצם ביצוע עבירות השיבוש, לכאורה, מחזק את הראיות גם לגבי אישומי הנשק, שכן מי שאין לו מה להסתיר, אין לו סיבה לשבש, והוא אינו פונה למעורבים אחרים בפרשה. יחד עם זאת, נסיבות השיבוש אינם במדרג חומרה גבוה.

23. מכאן, מצאתי כי קמה תשתית ראייתית לכאורה בנוגע למשיבים, אלא שיש בה כרסום משמעותי, לאור המארג הכולל כאשר כל פרטי עסקת הנשק לרבות סוג הנשק והסכום שעתיד היה להיות משולם אינם ידועים, וצל כבד מוטל על הראיות המרכזיות עליהם מבקשת המבקשת לבסס את הרשעת המשיבים.

עילת מעצר

24. עבירות נשק מקימות חזקת מסוכנות סטטוטורית, זאת מכוח סעיף 21(א)(1)(ג)(2) לחוק המעצרים. בבש"פ 5334/11 **עבוד נ' מדינת ישראל** (7.8.11), נקבע כי נקודת המוצא בעבירות מסוג אלה שיוחס למשיב היא מעצר, ושחרור לחלופה - החריג. שם נאמר:

"כידוע, עבירות מהסוג המיוחס לעוררים מקימות חזקת מסוכנות סטטוטורית, זאת מכוח סעיף 21(א)(1)(ג)(2) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), כך שנקודת המוצא היא מעצר, ואילו שחרור לחלופת מעצר הוא החריג ... לשתיקה יש משקל גם לעניין

המסוכנות, באשר הנאשם יכול לסתור את החשד לגבי מטרת הנשק אך בשתיקתו הוא מותיר את החשד בעינו ... עוד אציין כי לא כל עבירות הנשק זהות בחומרתן ובמסוכנותן, ואין דין החזקת נשק כדין סחר בנשק.
היעדר עבר פלילי, התנהגות נורמטיבית וחלופת מעצר בפיקוח מפקחים מהימנים - כל אלה יכולים להקהות עוקצה של מסוכנות גם בעבירות נשק..."

25. בתי המשפט יצרו בפסיקותיהם הבחנות בין סוגי עבירות הנשק, והתייחסו בכל מקרה גם לטיב הנאשם המסוים שנדון. בבש"פ 1748/11 יחזקאל נ' מדינת ישראל (10.3.11) קבע בית המשפט, תוך אימוץ הלכת אבו מוך, סולם חומרה לעבירות הנשק:

"בב"ש 625/82 אבו מוך נ' מדינת ישראל, פ"ד לז(3) 671, 668 (1982) סיווג בית המשפט את עבירות הנשק לפי חומרתן מן הכבד אל הקל: החל בעבירות נשק שנועדו לפגוע בבטחון המדינה או הציבור; דרך עבירות נשק לשם ביצוע עבירות פליליות חמורות; החזקת נשק לעת מצוא לפעילות פלילית בעתיד; צבירת נשק על ידי קבוצה מסויימת במטרה לחזק את כוחה כנגד יריבותיה; הגנה עצמית או לצורך הגנה על ציבור או משפחה; החזקה לצורך ספורט, ציד או שעשוע; וכלה בהחזקה כמזכרת והחזקה ללא חידוש רישיון (ראו גם בש"פ 6065/10 מדינת ישראל נ' פאיד (לא פורסם, 25.8.2010). מאחר ש'נשק ופשע הם אחים תאומים. החוטא בעבירות נשק מעורר חשד כבד באשר למטרת הנשק' (בש"פ 4850/08 אבו הניה נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 10.6.2008) (להלן: עניין הניה), החשוד או הנאשם יכולים לסתור את החשד לגבי מטרת הנשק, אך בשתיקתם הם מותירים את החשד בעינו".

26. בעניינו, מבלי להקל ראש בחומרת המעשים, הרי שגם אם יתקבלו הודאות משיב 1 במלואן, הרי שמדובר בכדורים, רימוני הלם, קפיצים ונוקרים, שנועדו לירי בחתונות, כך שאין מדובר בנסיבות במדרג חומרה גבוה. מנגד יש לראות בחומרה כי משיב 1 ניצל את תפקידו כשוטר על מנת לבצע את המעשים, וכן מדובר במעשים שבוצעו לאורך זמן. אשר למשיבים 2 ו-3 הם שתקו בחקירותיהם ועל כן לא הזימו את החשד הכבד באשר למטרת הנשק אותו ביקשו לקבל ממשיב 1. עוד בעניינו של משיב 3 לא ניתן להתעלם מהרשעתו בעבירה דומה, וכי הוא היה מעורב במעשים שעה שריצה עונש של מאסר בעבודות שירות. 27. כידוע, על בית המשפט להתחשב ביחסי הכוחות במשולש שצלעותיו הם עוצמת עילת המעצר - עוצמת הראיות - טיבה של חלופת המעצר:

"...קיימת מקבילית כוחות בין עוצמתה של עילת המעצר לבין מידת נכונותו של בית המשפט לשקול חלופת מעצר...ודוק: יש להבחין בין עוצמתה של עילת המעצר במקבילית הכוחות לבין עוצמתן של הראיות לכאורה במקבילית הכוחות...וכאשר בעוצמת הראיות עסקינן, הרי ש"ככל שעוצמת הראיות קטנה יותר ובחינת חומר החקירה, אפילו בשלב הלכאורי, מעוררת ספקות וסתירות, כך תגדל הנכונות לשחרר לחלופת מעצר...אמור מעתה כי על בית המשפט להתחשב ביחסי הכוחות במשולש שצלעותיו הם עוצמת עילת המעצר - עוצמת הראיות - טיבה של חלופת המעצר" (בש"פ 6722/15 ניג'ם נ' מדינת ישראל (26.10.15) (פסקה 10)

28. משנקבע מחד כי יש חולשה ניכרת במארג הראיות לכאורה, וכי קיימת מסוכנות מהמשיבים, שאינה

בעוצמה גבוה מאוד, וכן החשש מהמשך שיבוש הליכים אינו בעוצמה גבוה, הרי שתגדל הנכונות לשחרר את המשיבים לחלופת מעצר, אולם עוצמת הראיות אינה אלא אחת משלוש צלעות המשולש, כפי שנאמר בעניין **ניג'ם** הנ"ל, כי על בית המשפט לבחון את טיבה של חלופת המעצר.

חלופת מעצר

29. משיב 1 הוא שוטר במשטרת ישראל ובמעשיו אלה חתר תחת ארגון משטרת ישראל שכל מטרתו היא מיגור פשיעה. בעניינו קיים גם חשש לשיבוש הליכים. מנגד משיב 1 שירת במשטרה שנים ארוכות ללא רבב, תנאי מעצרו כשוטר קשים יותר מתנאי מעצר רגילים, בשל הצורך להפרידו מעצורים אחרים. הוא נשוי אב לילדים, ועל כן אני סבורה שככל שתוצג חלופה מרוחקת מאבו גוש בפיקוח מפקחים ראויים בכל עת, יש בה כדי להקהות את המסוכנות הנלמדת ממשיב 1 וזאת בהתחשב בעוצמת הראיות העומדות כנגדו.
30. אשר למשיב 2, חלקו בביצוע העבירות הוא נמוך יותר, כפי שעולה מהחלק הכללי של כתב האישום, הוא שימש כמתווך, הוא נעדר עבר פלילי ועל כן מצאתי כי ניתן לשקול בעניינו, חלופה של מעצר בית בפיקוח.
31. אשר למשיב 3 נוכח שתיקתו בחקירה, והעובדה כי הוא זה שאמור היה לקבל את הנשק, שלא ידוע היכן הוא, והעובדה כי ביצע את העבירות לכאורה המיוחסות לו, תוך כדי ריצוי עונש של מאסר בעבודות שירות בשל עבירה דומה, ומנגד לא מיוחס לו האישום הראשון והחמישי, ובאישום השלישי מיוחסת לו עבירה של קשירת קשר לביצוע פשע, ולא מיוחס לו אישום של עבירה בנשק, הרי שהאיזון הראוי בעניינו הוא, כי יש לשחררו ככל שתוצג חלופה מרוחקת מאבו גוש בפיקוח מפקחים ראויים בכל עת.
32. סוף דבר, לאחר שבחנתי את עוצמת הראיות, ואת עוצמת המסוכנות הנלמדת מהמשיבים, בהתחשב במעשיהם, החלופות תיבחנה בדיון.

ניתנה היום, ט"ז אלול תשע"ז, 07 ספטמבר 2017, במעמד
ב"כ הצדדים והמשיבים.